

Madsen: Med den høitærede Formands Tillabelſe tør jeg maatte tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa nogle Medborgere, ſom ere meget uheldig ſtillede i Henſeende til Udøvelſen af deres grundlovmæssige Ret til at benytte deres Valgret til Landsthinget.

Det er nemlig dem, der ſtaa mellem Kjøbstad og Land og ikke faae Lov til at være med noget Sted; det er dem, der bo i de Landsfogne, ſom ere henlagte til Kjøbstæderne, og ſom ikke have noget eget Sogneraad. De komme ikke med paa Landet, og Kjøbstæderne ville heller ikke have dem med, ſaaledes at de ſlet ikke faae Lov til at vælge med.

Det er jo klart, at det er en fuldstændig abnorm Ordning, og at derved en hel Rreds af Medborgere udelukkes fra at udøve deres grundlovmæssige Ret.

Jeg tillader mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette abnorme Forhold og paa, om der ikke under den gjældende, beſtaaende Ordning kunde raades Bød derpaa eller eventuelt gennem en ny Lovgivning, der gav diſſe Medborgere den Ret, ſom de nu meget urigtig blive narrede for.

Indenrigsministeren (Singers Lev):

Det ærede Medlem har ganſke Ret i, at der findes ſaadanne Medborgere, ſom ere blevne meget uheldig ſtillede paa Grund af de gjældende Lovbeſtemmelſer, det ligger nemlig i ſelve diſſe. Det er dem, ſom bo i et Landdistrift, der har et viſt Fællesſkab med en By. Jeg ſkal henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa § 15 i Kjøbstadkommunalloven af 1868, hvor det nærmere ſtaar beſkrevet, hvilke diſſe Distrakter ere, og hvorledes deres Stilling er. Den er i Forthed den, at naar et Landdistrift har viſſe Forhold fælles med en By, vælger Landdistriftet et Medlem til at tage Del i Forſtyrelſen af viſſe Sager — Skole- og Fattigſager og hvad det nu maatte være — forøvrigt ordnes Beſtyrelſen for dette Landdistrifts Anliggender efter nærmere faſtſatte Regler af Amtsraadet. Naar denne Beſtemmelſe ſammenholdes med Valglovens Beſtemmelſer, vil det ſes, at Valgloven gaar ud fra det Princip, at der ſkal være lige ſaa mange høitbeſtattede Vælgere, ſom der er Sogneraadſredſe — ja, Grundloven bruger Udtrykket Sogneforſtanderſkabsredſe, det var det da gjældende Udtryk, men det er det Samme ſom de nuværende Sogneraadſredſe. Diſſe ſamme alſaa Grundlaget, men et ſaadant Landdistrift ſom de ovennævnte

er ikke nogen Sogneraadſredſ, thi det har intet Sogneraad; det har en viſ Andel i Kjøbstadens Beſtyrelſe i viſſe Sager og har viſſe Medborgere til at beſtyre deres egne Sager, men udgjør ikke nogen Kommunalbeſtyrelſe paa den Maade, at Distriftet kan henføres under Begrebet Sogneraadſredſ. Diſſe Distrakter tages alſaa ikke i Betragtning ved den aarlige Faſtſættelſe af Sogneraadſantallet, ſom ſer ved Indenrigsministeriet; de ſpæve alſaa for ſaa vidt i Luften. Nu brugte det ærede Medlem viſt det Udtryk, at Byerne ikke vilde have med diſſe Distrakter at gjøre, for man kunde jo tænke ſig den Mulighed, at de kunde admittes ved Byvalgliſterne. Det kunne de dog ikke, thi de have deres egen Follethingſvalgliſte, og det er jo i Henhold til den, at alle Afſtemninger foregaa. De komme i Virkeligheden ikke til at deltage i Valget af Valgmænd, og deres Behøere kunne alſaa for ſaa vidt ſiges ikke at være Landſthingsvælgere. Det ligger ſom ſagt i, at Beſtemmelſerne ere blevne ſaaledes redigerede, at de ikke findes at kunne anvendes paa diſſe Distrakter. Jeg tror, det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at der kan være al Grund til at tage det Spørgſmaal under Overveielſe maatte ogſaa her i Thinget, om der ikke kan bødes derpaa. Forholdet er, ſom ſagt, abnormt, men jeg tror dog alligevel ikke, at man, naar man vil følge de gjældende Beſtemmelſer i Valgloven og Kjøbstadkommunalloven, har Jøie til at ſtatuerer noget andet Reſultat, end at de ikke høre noget Steds hen ved Landſthingsvalgene. Det er ganſke viſt en Ubillighed, og kan der bødes derpaa, ſkal jeg lade det være mig magtpaaliggende.

Madsen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil finde Anledning til at komme dybt ind paa de enkelte Momenter, ſom ikke ere tilſtrækkelig oplærede; efter at Udvalget har henledet Opmærksomhed derpaa, og Ministeren har erklæret at ville tage Sagen under Overveielſe, er der jo ingen Anledning til at komme nærmere ind paa diſſe Forhold.

Madsen: Det er heller ikke min Henſigt nu at trætte Thinget med videre Bemærkninger om denne Sags Detailler. Det er blot et Par Ord jeg vil ſøie til, hvad jeg har ſagt. Jeg havde Vanſkelighed ved at høre den høitærede Indenrigsminister fra min Plads, men ſaa vidt jeg har opfattet hans Udtalelſer, ſagde han blandt Andet, at